மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - *10*

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த பாடத்தில் நாம் தொடர்ந்து திருநிலைப்படுத்துதல் என்பதைக் குறித்து சிந்திக்கப் போகிறோம். கடந்த பாடத்தில், ஒரு ஊழியர் எவ்விதமாய் பரிசோதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை கற்றோம். அதைத்தொடர்ந்து, அவர் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு அதிகாரம் அளிக்கப்படுதல் என்பது எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதைக் குறித்து நாம் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

சபை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய காரியம் நமக்கு ஓரளவு தெரிந்தால் போதுமானது என்பதினாலே, அதை சுருக்கமாக சொல்லியிருக்கிறேன். திருநிலைப்படுத்துவது (Ordination) என்பது மிக முக்கியமானதொரு சம்பவமாகும். அதே வேளையில், ஒவ்வொரு சபையாரும், ஒவ்வொரு விதமாக செய்கிறதாக அது இருக்கிறது. அதாவது, ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையிலே, அல்லது சி.எஸ்.ஐ. சபையிலே, லூத்தரன் சபையிலே, பெந்தேகொஸ்தே சபையிலே, வெவ்வேறு விதங்களில் இந்த திருநிலைப்படுத்தலைச் செய்து, ஊழியர்களை சபையில் ஊழியம் செய்ய வைக்கிறார்கள். ஆனால், பொதுவாக ஒரு காரியம், கைகளை வைத்து, ஜெபித்து அவர்களை ஏற்படுத்துவது என்பதே நடைமுறையில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிற காரியமாக இருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். கைகளை வைக்குதல் என்பதைக் குறித்துதான் நாம் கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். வசனத்தின் அடிப்படையிலே இந்த திருநிலைப்படுத்துதல் மூலமாக, சபையானது அந்த ஊழியத்தை ஏற்படுத்துகிறது, நியமிக்கிறது. மட்டுமல்லாமல் அந்த ஊழிய அழைப்பிலே உறுதிப்படுத்துகிறது என்றும் சொல்லலாம். ஒரு ஊழியரின் 30-வது வயதிற்கு பின்பதாக இவ்விதமாக அவர் ஏற்படுத்தப்படுகிறார். அவருக்கிருக்கிற அழைப்பை உறுதிசெய்த பின்பதாக தெளிவான, உறுதியான முடிவோடு, அதற்கு அவர் அர்ப்பணிக்கிறார். அர்ப்பணிக்கும்போது, அந்த ஊழியருடைய தனிப்பட்ட வரங்கள், அவருடைய ஆரோக்கிய நிலை போன்றவற்றை கருத்தில் கொண்டு, மட்டுமல்ல அவருடைய குணாதிசயம் போன்றவற்றையெல்லாம் சோதித்துப் பார்த்து அவருக்கு பிரசங்கிக்க கூடிய, கற்பிக்கக்கூடிய ஆற்றல் எல்லாம் இருக்கிறதா? படிப்பு போதுமானதாக இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, கைகளை வைத்து ஜெபித்துவிட்டு, ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்துகிறதுதான், திருநிலைப்படுத்துதல் ஆகும்.

கைகளை வைக்குதல் என்பது பூர்வகாலம் துவங்கி நடைபெற்று வருகிற ஒரு அடையாளமான செய்கையாய் இருக்கிறது. அவ்வாறு கைகளை வைத்து,

ஜெபிக்கும்போது, பகிரங்கமாகவே எல்லோர் மத்தியிலும் ஒருவரை இந்த திருப்பணிக்கு நியமித்து, கட்டளை கொடுத்து, அதிகாரம் கொடுத்து ஏற்படுத்துகிற காரியமாய் அது கருதப்படுகிறது. அது ஆசீர்வதிக்கிற ஒரு செயலாக இருந்தாலும், ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தும்போதும், இவ்விதமாக கைகளை வைத்து, ஜெபித்தே ஏற்படுத்தப்படுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். மூத்த தலைவர்கள், அவரைவிட தகுதியில் அடுத்த நிலையில் இருக்கிறவர்கள், ஜெபித்து ஏற்படுத்துகிறது பொதுவான வழக்கமாய் இருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த கைகளை வைக்குதல் பொதுவாக, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்திற்காக ஜெபிக்கும்போது, ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போதும், அதைப்போல சுகமாக்குதலுக்காய் ஜெபிக்கும்போதும், ஆசீர்வாதத்திற்கெல்லாம் ஜெபிக்கும்போதும் பயன்படுத்துகிறதைப் பார்க்கிறோம். திருநிலைப்படுத்தும்போதும், இதேவிதமாக கைகளை வைத்து ஏற்படுத்தல் என்பது, வேதாகமம் கூறுகிற முறைதான். ஊழியர்களை, மூப்பர்களை, சபை உதவியாளர்களை, சபையின் பணிகள், ஊழியத்தின் பணிகள், அதைப்போல அருட்பணியாளர்கள், மிஷனெரி பணி என்று சொல்லுகிறோமே, அவ்விதமாக அருட்பணியாளர்களை ஏற்படுத்தும்போதும், கைகளை வைத்து ஜெபித்து அனுப்புகிறது வழக்கமான ஒரு காரியமாகவே இருக்கிறது. அவ்வாறு செய்யும்போது, ஒவ்வொரு சபைகளிலே, சபை பிரிவுகளிலே வித்தியாசமான பண்டிகைகள்போல, அநுசரிக்கப்படுகிறது உண்டு, சாக்கிரமந்துகள் உண்டு, ஆடம்பரமான விழாக்கள் உண்டு, விருந்துகள் உண்டு, எல்லாமே இருக்கிறது.

பிரியமானவர்களே, இவ்விதமாக அந்த ஊழியர்களை ஜெபித்து, தீர்மானித்து ஏற்படுத்தப்படுகிறார், அதிகாரப்படுத்தப்படுகிறார் என்று சொல்லலாம். பழைய ஏற்பாட்டிலும் இவ்விதமான கைகளை வைக்குதல் என்பது இருந்திருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக அது தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருந்திருக்கிறது. அவர் ஏற்படுத்திய பிறகு, அவருக்கு பின் வந்த மூப்பர்கள் கைகளை வைத்து, பதவிக்கு, அல்லது பொறுப்புக்கு ஏற்படுத்தப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக தலைவர்கள், அடுத்த கட்ட தலைவர்களை கைகளை வைத்து ஏற்படுத்துகிறது வழக்கமாய் இருக்கிறது. உதாரணமாக, மோசே யோசுவாவை ஏற்படுத்தினதைக் குறித்து எண்.27:18-23 வசனங்களில் பார்க்கிறோம். உபாகமம் 34-ம் அதிகாரத்திலும் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக நாம் உபா.34:9-ம் வசனத்தை வாசிக்கும்போது, ஒரு காரியத்தை தெளிவுபட அறிந்துகொள்ளலாம். அதிகாரம் கொடுத்தல் நடைபெறுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இதைத்தொடர்ந்து, அடுத்தகட்ட தலைவராக யோசுவா ஏற்படுத்தப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். மோசே கையை வைத்தபிறகு, ஆவியானவர் ஞானத்தின் ஆவியினால் நிறைக்கிறதை பார்க்கிறோம். ஞானத்தின் ஆவியினால் நிறையப்பட்டது, தேவன் அங்கீகரிக்கிறதைக் குறிக்கிறது. மட்டுமல்ல, அவனுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டதற்கு அடையாளமாக, அந்த வசனத்திலே பார்க்கிறோம்.

இஸ்ரவேல் புத்திரர் மோசேக்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்ததை அங்கு பார்க்கிறோம். அதிகாரம் இப்போது கொடுக்கப்பட்டபடியினால் கீழ்ப்படிதல் நடக்கிறது. நாம் காவல்துறை அதிகாரிகளை பார்த்தவுடன் கீழ்ப்படிகிறோம். காரணம் என்ன? அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது, கட்டளை கொடுக்கின்ற ஒரு உரிமையும் இருக்கிறது. ஆக இதைப்போலத்தான், ஊழியர்களை ஏற்படுத்தும்போது, கைகளை வைக்கும்போது, இவ்விதமாக நம்மை அங்கீகரிக்கிறார். ஊழியரும் ஜெபித்து, அவரை அடுத்தகட்ட தலைவராக நியமிக்கிறார். அதிகாரம் அவருக்கு வழங்கப்படுவதினாலே, மற்றவர்கள் அந்த அதிகாரத்திற்கு கீழ்படிகிற இடத்திற்கு வருகிறார்கள். இதேவிதமாகத்தான் புதிய ஏற்பாட்டிலும் நிகழ்வுகள் நடந்ததை நாம் பார்க்கிறோம். பழைய ஏற்பாட்டிலே இவ்விதமாக மோசே, யோசுவாவை ஏற்படுத்துகிறார். அதற்கு பின்னாக ஒவ்வொருவரும் அதற்கடுத்த தலைவர்களை ஏற்படுத்தப்படுகிறதை, நாம் பழைய ஏற்பாட்டிலே பார்க்க முடிகிறது. ஆங்காங்கே, அவ்வப்பொழுது ஜெபித்து ஏற்படுத்துகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிகழ்வுகள் இரண்டாம் தேவனுடைய ஆலயத்தை கட்டுகிற வரையில், எபிரெய மொழியில், இந்த சுமிதா என்று சொல்லப்படுகிற இந்த கைகளை வைக்குதல் பின்பற்றப்பட்டதாக, வரலாற்றிலே நாம் அறியமுடிகிறது. நாம் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு வருவோமானால், அங்கேயும் அவ்விதமாக அப்போஸ்தலர்கள் கைகளை வைத்து, அதிகாரத்தை கொடுத்து ஊழியர்களை ஏற்படுத்துகிறதை பார்க்கலாம். இதைக்குறித்து நீங்கள் அப்.6:6, அப்,13:3, 1 தீமோ.4:16 போன்ற வசனங்களிலும் பார்க்க முடியும். அப்.6:6-ம் வசனத்தை பார்க்கிறபோது, அங்கே ஊழியர்களை ஏற்படுத்துகிறதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக இந்த பந்தி விசாரணைக்காக ஊழியர்களை தேவனுடைய ஊழியத்தின் பணிகளிலே ஏற்படுத்தும்போது, அப்போஸ்தலர்கள் கைகளை வைத்து ஜெபித்தார்கள் என்று பார்க்கிறோம். அதில் யாரெல்லாம் என்று பார்க்கும்போது, அப். 6:5-வது வசனத்தில் ஸ்தேவான், பிலிப்பு, பிரோகோ, நிக்கானோ, தீமோன், பர்மோனா. யூத மார்க்கத்த மைந்தனாகிய அந்தோனியா, அதைப்போல நிக்கோலா போன்றவர்களை அங்கே அப்போஸ்தலர்கள் முன்னிலையிலே நிறுத்தினார்கள். இவர்கள் ஜெபம்பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து, அந்த பந்தி விசாரணை பணிக்கென ஊழியர்களாய் நியமிக்கிறதைப் பார்க்கலாம். அந்த பந்தி விசாரணை செய்கிறதிலே, அப்போஸ்தலர்கள் ஈடுபடவில்லை. அதில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், நாங்களோ ஜெபம் பண்ணுகிறதிலேயும், வேத வசனத்தை போதிக்கிற ஊழியத்திலும் இடைவிடாமல் தரித்திரிப்போம். அதனால் நீங்கள், பரிசுத்த ஆவியின் ஞானம் நிறைந்த 7 பேரை உங்களுக்குள்ளாக தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களை இந்த ஊழியத்திற்கென்று ஏற்படுத்துவோம் என்று சொல்லி, ஊழியர்களை ஜெபித்து, கைகளை வைத்து, ஏற்படுத்துகிறதை பார்க்கிறோம்.

அதைப்போல அப்.13:1 - 3 வரையுள்ள வசனங்களை நாம் வாசிக்கும்போது, ‘அந்தியோகியா பட்டணத்தில் உள்ள சபையிலே பர்னபாவும், நீகர் எனப்பட்ட சகோதரரும்,

சிமியோனும், சீரோன் ஊரானாகிய லூகியும், காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோதுடனே கூட வளர்க்கப்பட்ட மனாயினும், சவுலும் தீர்க்கதரியாகவும், போதகர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஆராதனை செய்து உபவாசித்து கொண்டிருந்தபோது, பர்னபாவையும், சவுலையும், நான் அழைத்த ஊழியத்திற்காக அவர்களை பிரித்துவிடுங்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவுளம் பற்றினார். அப்பொழுது உபவாசித்து ஜெபம்பண்ணி அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களை அனுப்பினார்கள்' என்று வாசிக்கிறோம். பார்த்தீர்களா, அந்த ஊழியத்திற்கு பிரதிஷ்டை பண்ணுகிற விதமாக புறஜாதிகள் மத்தியிலே இந்த சவுலும், பர்னபாவும் ஊழிம் செய்ய செல்வதற்கு ஜெபம் பண்ணினார்கள், கைகளை வைத்து, அனுப்பினார்கள் என்று பார்க்கிறோம். ஆக, ஒரு ஊழியத்திற்கு அப்போஸ்தலனாக, மிஷனெரியாக அனுப்புவதற்கும், இவ்விதமாக ஜெபித்து, கைகளை வைத்து அதிகாரம் கொடுத்து அவர்களை அனுப்புகிறதைப் பார்க்கிறோம். திருநிலைப்படுத்துதலில் அதிகாரம் கொடுக்கிற ஒரு நிகழ்வுகளை, கைகளை வைக்குதல் மட்டுமல்ல, அவர்களை அபிஷேகித்து, அந்த பணிக்கு ஏற்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நிகழ்வுகளிலிருந்து, நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியும். அதுபோல, 2 தீமோ.4:14-ஐயும் நான் இதிலே விளக்கப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த வசனத்தை வாசிப்போம், 'மூப்பராகிய சங்கத்தார் உன் மீது கைகளை வைத்தபோது, தீர்க்கதரிசனத்தினால் உனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரத்தைப்பற்றி அசதியாயிராதே' என்று அங்கே பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதுகிறதை பார்க்கிறோம். ஆக, இந்த கைகளை வைக்கிற இந்த காரியமானது, ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தி, நியமித்து, திருநிலைப்படுத்தின காரியத்தையே குறிக்கிறதென்று நாம் அறிய முடிகிறது.

அடுத்து, அப்.14:20-ம் வசனம் சொல்லுகிறதைப் பாருங்கள், 'அல்லாமலும் அந்தந்த சபைகளிலே மூப்பர்களை ஏற்படுத்தி வைத்து, உபவாசித்து, ஜெபம்பண்ணி, அவர்கள் விசுவாசித்து பற்றிக்கொண்ட கர்த்தருக்கு அவர்களை ஒப்புவித்தார்கள்' என்று நாம் படிக்கிறோம். ஆக, இவ்விதமாக ஒவ்வொரு காரியமும், அவர்களை ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பாக, கைகளை வைத்து, அபிஷேகம் செய்து ஏற்படுத்துகிறதை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினதற்கு அது அடையாளமாய் காணப்படுகிறது. அதிகாரம் அளிப்பதை காண்பிக்கிறது, பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த வேலையிலே அவர்களை உறுதிப்படுத்துகிறதையும் காண்பிக்கிறது. இவ்விதமாக கைகளை வைத்தல் என்பது, தேவனுடைய சபைக்கு, தேவனுடைய சபையில் உள்ள ஊழியங்களுக்கு, போதகர்களாய், இன்னும்கூட மேய்ப்பர்களாய் அதைப்போல, சபையிலுள்ள மற்ற பணிகளுக்கு ஊழிய விஷயமான பணிகளிலே ஏற்படுத்துகிற காரியங்களையெல்லாம், கைகளை வைக்குதல் மூலமாக நடைபெற்றதாக நாம் அறிகிறோம். இவ்விதமாக அதிகாரமளித்தல் என்பது நடைபெறுகிறது, பொறுப்பு அளிக்கப்படுதல் என்பதும்

நடைபெறுகிறது. அந்த ஊழியத்தில் ஏற்படுத்தி விட்டோம் என்பதை அது உறுதிப்படுத்துகிற விஷயமாய் இருக்கிறது.

தொடர்ந்து நாம் மேய்ப்பனின் செயல்பாடுகளைக் குறித்து சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறோம். அவர் எவ்விதமாய் செயல்பட்டார்? எவ்விதமான செயல்பாடுகள் அவர் சபையிலே செய்யவேண்டும்? என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டார்? அதைக் குறித்து வேதம் என்ன சொல்லுகிறது? தேவப்பிள்ளைகள், ஊழியர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து நாம் ஆராயப்போகிறோம்.

மேய்ப்பு பணியினுடைய முக்கியமான செயல்பாடுகளைக் குறித்து, கி.பி.4-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த 'கிரிஷோஸ்டம்' என்ற தேவ மனிதர் தன்னுடைய எழுத்தாக்கத்திலே, ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்து கூறுகிறார். அந்த ஆசாரியன், இல்லாவிட்டால் மேய்ப்பன் எவ்விதமாக செயல்படவேண்டும்? என்று 3 முக்கிய காரியங்களை கூறியிருக்கிறார். அவைகளைக் குறித்து நாம் தொடர்ந்து கற்கப்போகிறோம். **முதலாவது காரியம், திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஊழியர், அந்த மேய்ப்பன், போதகன், சாக்கிரமந்துகள் கொடுக்கவேண்டியவராக இருக்கிறார்.** இது அவருடைய முதலாவது செயல்பாடுகள் இல்லாவிட்டால், சாக்கிரமந்துகளை கொடுக்கிற ஒரு செயல்பாடு அவருக்கு அளிக்கப்படுகிறது. **இரண்டாவது காரியம், ஒழுங்கு நடைவடிக்கைகள், நிர்வாகம் குறித்த செயல்பாடுகளை நடப்பிக்கிறவராய் இந்த மேய்ப்பர் அல்லது போதகர் இருக்கிறார்.** சபையிலுள்ள ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள், நிர்வாகம் எல்லாவற்றையும் அவர்தான் பார்ப்பதற்கு பொறுப்பெடுக்கிறார். அவருக்கு உதவி செய்வதற்கு நிர்வாக கமிட்டி இருக்கலாம். ஆனால் அதை ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தப்போகிற பொறுப்பு இந்த போதகர் கையில் கொடுக்கப்படுகிறது. **மூன்றாவது காரியம், கற்பித்தல், சுவிசேஷப்பணி போன்ற செயல்பாடுகளை அவர் செய்ய வேண்டியவராய் இருக்கிறார்.** அவர் தவறான போதனையை கண்டனம் செய்து, விசுவாசம் உள்ளவர்களை, வேத வசனத்தினால் கட்டியெழுப்பி உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய இடத்திலும் இருக்கிறார். விசுவாசிகளுக்கு அந்த காரியத்தை அவர் செய்யவேண்டும், ஜெபிக்கவேண்டும், நன்றாக பிரசங்கிக்க வேண்டும். சுவிசேஷ பணிக்கு அழைத்து செல்லவேண்டும், சுவிசேஷ பணி செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று அவர் போதனையில் சொல்லவேண்டும். இப்படி பல விதங்கள் இருக்கிறது. அவ்விதமான ஒரு ஊக்குவிப்பு பணியில் போதிக்கிற பணியும், மேய்ப்பனுடைய கரங்களிலேயே கர்த்தர் கொடுத்து இருக்கிறார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 16-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ரிச்சர்ட் பக்ஷர் என்ற தேவ மனிதர் இந்த மேய்ப்பனைக் குறித்து கூறுகிற சில காரியங்களைக் குறித்து நாம் சிந்திக்க இருக்கிறோம். அவர், ஒரு மேய்ப்பன் எப்படி இருக்க கூடாது என்று விளக்குகிறார். **முதலாவது,** அவர் கூறுகிறதைக் கவனியுங்கள், ஒரு மேய்ப்பனின் பணியானது,

ஊழியமானது விசேஷித்தது. இதை இலேசாக யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. ஒரு மேய்ப்பனாக பணிபுரிய வாஞ்சிக்கும் ஒருவரிடம் மிக உயர்ந்த தகுதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஜனங்கள் மத்தியிலே பரிசுத்தத்தில் விருப்பம் இல்லாதவன், அக்கிரமங்களை வெறுக்காதவன், சபையின் தூய்மையையும், ஐக்கியத்தையும் நேசிக்காதவன், தர்க்கங்களையும், பிரிவினைகளையும் எதிர்க்காதவன் தன்னுடைய விசுவாசிகளோடுகூட தேவனுக்கு ஆராதனை செய்வதில் பிரியப்படாதவன் எவனோ, அவன் சபையின் மேய்ப்பனாக இருக்க தகுதியற்றவன் என்றார். இதைக் கேட்கும்போதே உங்களுக்கு தெளிவான ஒரு கருத்து கிடைத்திருக்கும். ஒரு மேய்ப்பனுடைய பணி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நாம் இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. அவருடைய விசேஷித்த தன்மை, அவர் எப்படிப்பட்ட செயல்பாடு உடையவராய் இருக்கவேண்டும்? என்பதை இந்த வார்த்தைகளிலே நீங்கள் அதிகமாக அறிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு மேய்ப்பனுடைய செயல்பாடுகளைக் குறித்து, அவன் வெவ்வேறு விதங்களில் செயல்பட எதிர்பார்க்கப்படுகிறவனாக இருக்கிறான். மேய்ப்பன் என்ற பணி ஒருவேளை இதுதான் நீங்கள் செய்யவேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அநேக சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மேய்ப்பன் தன்னை பலவிதமான செயல்பாடுகள் வழியாக, அந்த பணியைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஊழியத்தை அவர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம் அவர் அநேக மக்களின் தேவையை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விசுவாசிகளின் தேவைகள், சபை நிர்வாக தேவைகள், சபைக்கு வெளியேயிருந்து வருகிற அச்சுறுத்தல்கள் இப்படி பல வேலைகளில், பல பணிகளில் அவர் ஈடுபட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைக்குறித்து நாம் இப்போது சற்று விளக்கமாக சிந்திக்கப் போகிறோம்.

ஒன்று, மேய்ப்பனாக அவர் என்ன செய்ய வேண்டியதாய் இருக்கிறது? நமது பிரதான மேய்ப்பராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பணியை, ஊழியத்தை நாம் தொடர்ந்து பூமியில் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று வேதம் தெளிவுபட கூறுகிறது. 1 பேதுரு 5:2-4 வரை வாசித்து பார்ப்பீர்களானால், தேவன் தன் மந்தையை நடத்தி, அதை மேய்க்கின்ற பொறுப்பை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே இந்த பணியை, ஊழியத்தை கட்டாயமாகவோ, இழிவான உலக ஆதாயத்திற்காகவோ அல்லது இறுமாப்போடோ செய்யாமல், மனப்பூர்வமாயும் உற்சாகத்துடனும் இந்த ஊழியத்தை செய்கிறவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்று பேதுரு அந்த பகுதியிலே மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறதை, நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை ஆராய்ந்து பார்ப்பீர்களானால், அங்கே அநேக கள்ள மேய்ப்பர்களைக் குறித்து நாம் பார்க்கிறோம். அந்த கள்ள மேய்ப்பர்களுக்கு எதிராக தேவன் உரைத்த தீர்க்கதரிசனமான எச்சரிப்பான வார்த்தைகளையும் நாம் பழைய ஏற்பாட்டிலே வாசித்து பார்க்கிறோம். மந்தைகளுக்கு செய்யவேண்டிய பொறுப்புகளை, ஊழியத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றாமல் தங்களுடைய சுய இலாபங்களுக்காக அந்த

மந்தையை மேய்க்கிற பணியை நிறைவேற்றி, அலட்சியமாக அந்த ஜனங்களை வழிநடத்தினவர்களை, கர்த்தர் எவ்விதமாய் கண்டனம் பண்ணுகிறார் என்று வாசித்துப் பார்க்க முடிகிறது. அந்த தலைவர்களையும், கள்ள தீர்க்கதரிசிகளையும் கர்த்தர் வெறுத்தார், தண்டித்தார் என்று சொல்லி, நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக வசனங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. புதிய ஏற்பாட்டிலும், நீங்கள் எடுத்து பார்ப்பீர்களானால், இவ்விதமான வழிதவறிய தலைவர்களை இயேசு கடிந்து கொண்டதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். உண்மையான கரிசனையும், வழிநடத்துதலையும் அளிக்கிற மேய்ப்பர்களாக நீங்களும், நானும் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். தேவனுக்கு முன்பாக நாம் உத்தமமாய், இந்த காரியங்களை செய்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வேதாகமம் சொல்கிறது.

வாழ்க்கையின் பல்வேறு தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகள், பிரச்சனைகள், குழப்பங்களோடு இருக்கிற மக்களைத்தான் நாம் உலகத்திலே எங்கும் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு நாம் சரியான மேய்ப்பு பணியை வழங்குகின்ற மேய்ப்பர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பது எவ்வளவு அவசியம். இந்த உலகத்திற்கு நாம்தான் வெளிச்சம், நாம்தான் வழி காட்டவேண்டும், நாம்தான் நம்பிக்கையை ஊட்ட வேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு அநேக சபையார் அவர்கள்தான் நம்பிக்கையற்று இருக்கிறார்கள், உலகத்திற்கு வழிகாட்டவேண்டிய அவர்கள் ஓரமாய் இருந்துவிட்டபடியினால், உலக மக்களின் நம்பிக்கையும் முற்றிலுமாய் இல்லாமல் போய்விட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த உலகத்திற்கு எல்லா காரியத்தையும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில்தான் சபை இருக்கிறது. சபைதான் உலகத்தை தாக்கத்துக்குள்ளாக வேண்டுமேயொழிய, உலகம் சபைக்குள்ளாக வரக்கூடாது. ஆனால், இன்று ஆவிக்குரிய வட்டாரத்தில் நன்றாக கவனித்து பார்க்க வேண்டும். உலகம் ஆவிக்குரிய வாழ்வை பாதித்திருக்கிறது, சபையை பாதித்திருக்கிறது, விசுவாசிகளைப் பாதித்திருக்கிறது, உலகத்தை வெறுத்து, இயேசுவின் பின்னே போகவேண்டும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அந்த கருத்தை உலகத்திற்கு கொடுக்காமல் உலக மக்கள் விரும்புகின்ற ஆடம்பரம், உலக மக்கள் விரும்புகிற பலதரப்பட்ட அந்த உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதத்தையே இன்று சபையில், ஊழியத்தில், விசுவாசிகள் மத்தியில், ஊழியர்கள் நிலைநாட்டி பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தவறான ஒரு காரியத்தைப் போதிக்கிறார்கள்.

கடன், நோயெல்லாம் நீங்க வேண்டியது அவசியம்தான், ஆனால் அதையே பேசி, அதிலேயே நாம் வளர வேண்டும், அதிலேயே மேன்மையாய் வருகிறதுதான் ஆசீர்வாதம் என்று ஒரு கண்ணோட்டத்தை கொடுக்கும்போது, மக்கள் திகைக்கிறார்கள், புரியாமல் வாழ்கிறார்கள், என்ன சொல்லுகிறார்கள் இவர்கள்? உலகத்தில் நிம்மதி இல்லையென்றுதான் சபைக்கு வருகிறோம், இங்கேயும் அதையேதான் சொல்லுகிறார்கள், சபையிலேயும்

ஆடம்பரம், பெருமை, பணம் உள்ளவர்களையே மதிக்கிறார்கள். ஆக, நிம்மதியற்று உலகம் வேண்டாமென்று உதறிவிட்டு சபைக்குள்ளே வந்த மனுஷன், இங்கேயும் மீண்டும் நிம்மதியற்று வாழ்கிறான். ஏதோ பெரிய உலகம் தரக்கூடாத சமாதானத்தை இயேசு தருகிறார் என்று வந்தால், இங்கே அரசியல், சண்டை சச்சரவுகள், சபையிலே காணப்படுகிறதே என்று சொல்லி, அநேகர் வெறுப்படைந்து, கிறிஸ்தவத்தையும் விட்டு போய்விடுகிறார்கள். காரணம் உலகம் சபைக்குள் வந்துவிட்டது. உலகத்தைப்போலவே, பேசுகிறார்கள், உலகிலுள்ள மனிதர்கள்போலவே நடத்துகிறார்கள், பணக்காரன், ஏழை என்கிற வித்தியாசத்தை காண்பிக்கிறார்கள். உண்மையான அன்பு இல்லை, வேதம் சொல்லுகிற அந்த செயல்பாடுகளெல்லாம் இல்லையென்றால், அவன் எங்கே செல்வான்? யோசித்துப் பாருங்கள். குழப்பத்தோடு இருக்கிற இந்த சபை மக்களுக்கு, உலக மக்களுக்கு, எதிர்பார்ப்புகளுக்கு நீங்கள்தான் பிரச்சனையை தீர்க்கிற, பதில் தருகிற ஒரு இடத்திலிருக்கிற மேய்ப்பனாக இருக்கிறீர்கள்.

இரண்டாவது, ஒரு மேய்ப்பன் ஆலோசனை ஊழியராக இருக்கின்றார். ஆலோசனை ஊழியர், இந்த ஆலோசனை ஊழியராக அவர் எவ்விதமாக செயல்பட வேண்டும்? அவ்வாறு அவர் செய்படுகிறாரா? என்று வேதத்தின் அடிப்படையிலே சற்று சிந்திப்போம். வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள், குழப்பங்கள், விரக்திகள் போன்றவை ஒவ்வொரு விசுவாசியின் வாழ்விலும், மற்றும் எல்லோர் வாழ்விலும் இருக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். மனிதனுடைய பாவத்தின் விளைவினால் சீரழிந்துபோன நிலையிலே, மனிதன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான். தனக்குள்ளேயே சமாதானமின்றியும், மற்றவர்களோடு சமாதானமின்றியும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன்னைப் படைத்த கர்த்தரோடு சமாதானமின்றியும் மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். கிறிஸ்துவுக்குள் நிச்சயமாக மறுபடியும் பிறக்காவிட்டால், இரட்சிக்கப்படாவிட்டால், இந்தநிலைதான் எல்லா மனிதருக்குள்ளும் காணப்படும். ஆனால் இரட்சிக்கப்பட்ட, ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்ற ஊழியராகிய மேய்ப்பன், போதகன் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்த மக்களுக்கு தகுந்த ஆலோசனையை கொடுத்து, சரியான வழிகாட்டுதலை காண்பித்து, சீர்படுத்தி, குணப்படுத்தி எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கர்த்தரோடும், மற்றவர்களோடும் அந்த மனிதனை ஒப்புரவாக்கி மேய்ப்பு பணியை செய்ய வேண்டியதாய் இருக்கிறது. சபையிலே மேய்ப்பு பணியோடுகூட ஆலோசனை பணி மிகவும் அவசியமான ஒன்றாக இருக்கிறது.

பல பிரச்சனைகளோடு விசுவாசிகள் வருகிறார்கள். ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், பிரச்சனையோடு உள்ளவர்கள்தான், சபைக்கே மாற்றமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்களும் அப்படிப்பட்டவர்களைத்தானே அழைத்தீர்கள். ஐயா, உங்களுக்கு பிரச்சனையா, கவலையா? கண்ணீரா? வாருங்கள் என்றுதானே அழைத்தீர்கள். ஆகவே, பிரச்சனையோடு உள்ளவர்கள்தான் உங்களிடத்தில் வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு தீர்வுகளை, இயேசுகிறிஸ்துவின் உதவியோடு வேதத்தின் உதவியோடு நீங்கள்தான் கொடுக்கிற இடத்தில் இருக்கிறீர்கள். ஆகவே இந்த பணி முக்கியமான பணி என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆலோசனைப் பணியாளனாக நீங்கள் இருக்கும்போது, வெறுமனே அறிவுரை, ஆலோசனைகள் மட்டும் கூறிவிட்டால் வேலை முடிந்துவிடாது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நன்றாக விளங்கிக்கொண்டு, இரக்கத்தோடு அவர்களை அணுகி, உண்மையாகவும், கரிசனையாகவும் அந்த மக்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு நீங்கள் செவிகொடுத்து, வழிநடத்த வேண்டும். மட்டுமல்ல, உண்மையான தீர்வையும் நீங்கள் ஏற்படுத்தி கொடுக்கிற இடத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஆலோசனை பணியாளராக உங்களுடைய பொறுப்பு மிக முக்கியமான இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

மூன்றாவது, ஒரு ஆசிரியனாக, பிரசங்கியாக இந்த மேய்ப்பன் இருக்கிறான். ஒரு மேய்ப்பன், போதகன், போதக சமர்த்தனாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஏனெனில், அந்த மந்தைக்கு, அதாவது அந்த சபைக்கு அவர்தான் முக்கியமான ஒரு ஆதாரமாயிருக்கிறார். தேவனுடைய வார்த்தைக்கு ஆதாரம் அவர்தான். அங்கிருந்துதான் மக்கள் சத்தியத்தை கேட்க வேண்டும். இன்று பலர் பலவிதமாக உபதேசித்தாலும், போதகருடைய அந்த உபதேசம் மிகவும் முக்கியமானது. ஏனெனில் மக்களுடைய நிலையை அறிந்து, மக்களுடைய அந்த நிலைக்கு ஏற்றபடி வார்த்தைகளை உபயோகித்து, புரியுமளவிற்கு சொல்லப்போகிறவர், போதகர்தான். உதாரணமாக, நான் முன்பு ஆசிரியராக பணிபுரிந்திருக்கிறேன். அப்போது, பி.எட். படிக்கும்போது, நீ ஆங்கில பாடம் கற்றுக்கொடுக்க போகிறாய். அவ்வாறு கற்றுக்கொடுக்கும்போது, நீ நன்றாக ஆங்கிலத்தை வாசிக்க வேண்டும், நீ முதலாவது அதனுடைய இலக்கணத்தை நன்றாக அறிந்து, தெளிவாக சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். நீயே சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்த மாணவர்கள் எப்படி ஆங்கில பாடத்தை படிப்பார்கள்? ஆக, நீதான் ஆதாரமாயிருக்கிறாய். ஆங்கில படிப்பை அவன் வேற எங்கேயும்போய் கேட்க முடியாது. இரண்டாவது அதற்குத்தான் உனக்கு நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உனக்கு ஆசிரியர் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீ கற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்றால், யார் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்? என்று எங்களை உற்சாகப்படுத்துவார்கள். ஆம் பிரியமானவர்களே, அதைப்போல, ஒரு சபைக்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பு, நீங்கள்தான் உறவுகளைக் கட்டி எழுப்பிவிட்டு, அவர்கள் பார்க்கிற முன்மாதிரியாய் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்லுகிறதுதான் எடுபடும். டிவியிலேயோ, யூடியுப்பிலேயோ பார்க்கிற பிரசங்கங்கள் எல்லாம் பெரியதொரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது. ஏனெனில் அந்த ஊழியரைப் பற்றி இவருக்கு தெரியாது. அவரோடு அன்பு ஒன்றும் இவருக்கு கிடையாது, ஐக்கியம் கிடையாது. ஆகவே பொறுமையாக தேவனுடைய செய்தியை மட்டும்தான் கேட்பார். ஆதலால், நீங்கள் போதக சமர்த்தனாக இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

வேத வசனத்தில் தேறினவனாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். *1 தீமோ.3:2*-ம் வசனத்தை வாசிப்போம், 'ஆகையால் கண்காணியானவன் குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனும், ஒரே மனைவியை உடைய புருஷனும், ஜாக்கிரதையுள்ளவனும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவனும், யோக்கியதையுள்ளவனும், அந்நியரை உபசரிக்கிறவனும், போதகசமர்த்தனுமாய் இருக்க வேண்டும்.' என்று வேதம் தெளிவுபட கூறுகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலமாக ஆவியானவர் தெளிவாக இந்த காரியத்தை வலியுறுத்துகிறார். ஒரு போதகன், ஒரு மேய்ப்பன், போதக சமர்த்தனாயிருக்க வேண்டும். மிகவும் திறமையாக இருக்க வேண்டும் என்று வேதம் தெளிவுபட கூறுகிறது.

பிரியமானவர்களே, நாம் சாதாரணமாக இருக்க கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தை தானாக செயல்படும் என்று சொல்லிவிட்டு, ஒரு சமர்த்தனாய் அதிலே தாலந்து உள்ளவனாய், செய்யாமல் நாம் இருந்துவிடக்கூடாது. திறமையோடு, போதக சமர்த்தனாக நீங்கள் செயல்பட வேண்டும். அதைப்போல *2 தீமோ.2:23*-ம் வசனம் இவ்விதமாய் சொல்கிறதைக் கவனித்துப் பாருங்கள், 'கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் சண்டைபண்ணுகிறவனாயிராமல், எல்லாரிடத்திலும் சாந்தமுள்ளவனும், போதகசமர்த்தனும், தீமையைச் சகிக்கிறவனுமாயிருக்க வேண்டும்.' என்று மீண்டும் பவுல் மூலமாய் ஆவியானவர் இங்கே நினைவுபடுத்துகிறதைக் கவனித்துப் பாருங்கள் பிரியமானவர்களே. போதக சமர்த்தன், பிரசங்கிக்கிற, கற்பிக்கிற ஊழியத்தை ஒரு மேய்ப்பன் சிறப்பாக செய்யவேண்டும். இதைவிட ஒரு பெரிய பொறுப்பு அந்த மேய்ப்பனுக்கு, போதகனுக்கு இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், விசுவாசிகளைப் போஷிக்கிற பொறுப்பு, குறிப்பாக வேத வசனத்தின், ஆழத்திற்குள்ளே நடத்தி போகிற பொறுப்பு அந்த போதகர் கையில்தான் இருக்கிறது. பிரசங்கமானது விசுவாசிகளுக்கும், தேவ வார்த்தைக்குமிடையில் பாலத்தைப்போல் இருக்கிறது. தேவ வார்த்தை என்ன சொல்லுகிறதோ, அதற்கு பாலம்போல நீங்கள் பிரசங்கிக்கிறீர்கள், அந்த வார்த்தை மக்களைச் சென்றடைகிறது.

பிரியமானவர்களே, விசுவாசிகள் கையில் வேதம் இருக்கிறது உண்மைதான். ஆனால் அவர்களுக்கு புரியாதவொரு பிரச்சனை இருக்கிறது. தேவன் உங்களை அதற்குத்தான் பயிற்றுவித்திருக்கிறார். இல்லாவிட்டால், நீங்கள் இப்போது அவரால் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் வேதத்தைப் பற்றி அதிகமாக அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்காக ஏராளமான புத்தகங்களை நீங்கள் படிக்க வேண்டும். ஏராளமான புத்தகங்கள் என்றால், ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் இருக்கிறது. ஆனால், எது ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியை தரக்கூடிய புத்தகம் என்று பார்த்து, சரியாய் படிக்க வேண்டும். மிகவும் சாதாரணமான புத்தகங்கள், மற்றும் மாயாஜாலப் புத்தகங்கள் போன்றெல்லாம், ஆவிக்குரிய புத்தகங்கள் வருகிறது, அவைகளெல்லாம் மிகவும் அவசியம் இல்லை. ஆழமான சத்தியத்திற்குள், குறிப்பாக ஆரோக்கியமான இறையியல் புத்தகங்களை நீங்கள்

வாசிக்க வேண்டியது அவசியம். அதை வாசித்தால்தான் நீங்கள் சிறப்பாக உங்களுடைய விசுவாசிகளுக்கு பிரசங்கிக்க முடியும். ஜெபம் செய்யவேண்டும், வேதம் வாசிக்க வேண்டும், அதற்கு உதவியான நூல்களையும் நீங்கள் படிக்கவேண்டும். அதற்குத்தான் வேதாகம கல்லூரியில் பயில வேண்டுமென்று நாங்கள் உற்சாகப்படுத்துகிறோம். நீங்கள் அதோடகூட, இந்த மாதிரியான புத்தகங்களை வாசிக்க, வாசிக்க அநேக காரியங்களை கற்றுக்கொள்வீர்கள். மக்களுக்கு ஆழமான வேத சத்தியத்தை கற்றுக் கொடுப்பீர்கள். அவர்களுக்கு வேத வசனத்தின் மீது விருப்பம் வரும். ஒரு வாஞ்சை அதிகமாய் ஏற்படும். அவ்வாறு வாஞ்சை ஏற்பட்டால்தான், அதிகமாய் தியானிப்பார்கள். அது அவர்கள் வாழ்விலே சமாதானத்தைக் கொடுக்கும், விடுதலையைக் கொடுக்கும், வாழ்வில் உயர்வைக் கொடுக்கும். இன்றைக்கு அதைத்தான் ஊழியர்கள் செய்ய மறந்துவிட்டார்கள். வேதம் வாசிக்கிறதை முக்கியப்படுத்துகிறதே இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும், உங்களுக்கு பிரச்சனையா, என்னை தொலைபேசியில் அழையுங்கள் என்று சொல்லுகிற ஊழியர்கள்தான் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். வேதம் வாசித்து, ஜெபியுங்கள் என்று சொல்லுகிற ஊழியர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜெபம் பண்ணு, ஜெபம் பண்ணு, ஜெபம் பண்ணு என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அது ஒரு விதத்தில்தான் சரி, முழுவதும் நீங்கள் ஜெபத்தை சார்ந்திருக்க கூடாது. ஜெபத்தைக் கேட்கிற கர்த்தரை நீங்கள் சார்ந்திருக்க வேண்டும். அவருடைய வார்த்தை என்ன சொல்லுகிறது? என்பதை நீங்கள் அதிகமாய் தியானிக்க வேண்டும். அதன் வழியாகப் போகவேண்டும். அதுதான் மிகவும் முக்கியம். அதைத்தான் நீங்கள், உங்கள் சபையாருக்கு போதிக்க வேண்டும் பிரியமானவர்களே.

பிரசங்கித்தல் அல்லது கற்பித்தல் என்பது, கடினமான ஒரு பணிதான். நிறைய வாசிக்கவேண்டும். உங்களிடம் அதிகமான தகவல்கள் இருந்தால்தான், நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு நிறைய கற்றுக்கொடுக்க முடியும், இல்லையென்றால், நீங்கள் பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்து பின்பு, யோசித்து, யோசித்து அது வேதம் என்ன சொல்லுகிறது என்றால், இங்கே பார்த்தீர்களானால் என்று இழுத்துக்கொண்டே இருப்பீர்கள். மக்களுடைய கவனம் சிதைக்கப்பட்டு விடும். ஒரு பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தால், அது அப்படியே ஒரு மடை திறந்த வெள்ளம்போல், தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கும் ஆர்வமாயிருக்கும். உங்களிடம் நிறைய சரக்கு இருக்க வேண்டியது அவசியம். வேதத்தைப் பற்றி நிறைய தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு வார்த்தையை எடுத்து பேச ஆரம்பித்தால், அது சம்பந்தமான அநேக காரியங்களைச் சொல்ல உங்களுக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதிக நேரம் வேதம் வாசித்து, இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வாசித்து, நீங்கள் அதைத் தயாரித்துதான் அந்த பிரசங்கத்தை, வேத பாடத்தை வழங்க முடியும். அந்த மக்களை விளங்க வைக்க வேண்டிய பொறுப்பில் நீங்களும், நானும் இருக்கிறோம். ஒரு பிரசங்கத்தை குறைந்தது ஒரு வாரமாவது, நீங்கள் ஜெபித்துவிட்டு தயாரிக்க வேண்டும். அப்படி என்றால், ஒரு வாரம் முழுவதும் உட்காாந்துகொண்டே

இருக்கவேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. திங்கள் கிழமையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை, கர்த்தருடைய கிருபையோடு எடுக்கிறீர்கள் என்று வையுங்களேன். கர்த்தரிடத்தில் ஜெபிக்கிறீர்கள். அவர் ஒரு வார்த்தையை தருகிறார், அந்த வசனத்தைக் குறித்து அதிகமாய் சிந்திக்கிறீர்கள். பிறகு அது சம்பந்தமான துணை வசனங்கள், இணை வசனங்களை கர்த்தர் தொடர்ந்து தருவார், அதை நீங்கள் குறித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒத்த வாக்கிய வேதாகமத்தை படிக்கிறீர்கள், இப்படி ஒவ்வொன்றாக படிக்க வேண்டும். மேலும், நான் நன்றாக பிரசங்கிப்பது எப்படி? சிறப்பாக பிரசங்கிப்பது எப்படி? என்கிறதான தலைப்புகளிலுள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு பிரசங்கத்தை தயாரிப்பது எப்படி என்று சொல்லியே, கர்த்தருடைய கிருபையினால், ஒரு தனி விளக்க பாடத்தை பதிவிட்டிருக்கிறேன், அதை நீங்கள் கேட்கவேண்டும். ஏனெனில், அதை இங்கே கொண்டு வந்தால், நேரம் அதிகம் நமக்கு தேவைப்படும்.

ஆகவே பிரியமானவர்களே, நீங்கள் இவ்விதமாக பிரசங்கத்தை தயாரிப்பதற்கு ஒரு வார காலத்தைக்கூட செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே மக்களுக்கு நான் இதைக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆவிக்குரிய ரீதியில் வளரவேண்டும். வேத வசனத்தின் மீது விருப்பத்தை கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் நீங்களும், நானும் இருக்கிறோம். பிரசங்க பீடத்தை மக்கள் தாக்குகிற மேடையாக இன்று பயன்படுத்துகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இதுதான் வாய்ப்பு, சபைக்கு வந்துவிட்டார், இனி நம்முடைய கட்டுப்பாடுதான் என்பதுபோல, தசமபாகம் தாரத நபர்கள், இல்லையென்றால் ஞானஸ்நானம் எடுக்காத நபர்கள், சபைக்கு ஒழுங்காக வராத மக்களையெல்லாம் வைத்து சாடு, சாடு என்று சாடி, சத்தம் போட்டு, பயப்படுத்தி, பேசுகிற சில ஊழியர்களை நாம் பார்க்கிறோம். மேலும் சாபமிடுகிற ஊழியர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். அதுதான் ஒரு ஊழியர் சொல்வார், மக்களே பாவம், அவர்கள் ஆறுநாளும் கஷ்டப்பட்டு, நொந்துபோய்தான், ஏழாவது நாள் ஒரு ஆறுதலான வார்த்தையை கேட்க வருகிறார்கள், இங்கே போதகர் சாபமிடுகிறார் என்று சிலர் சலித்துக்கொள்கிற இடத்திலே, சில சபைகள் காணப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். கண்டித்து உணர்த்த கூடாது என்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஆனால் கண்டித்து உணர்த்துவதிலும் சாந்தமாய் கண்டித்து உணர்த்துவதைத்தான் வேதம் வலியுறுத்துகிறது என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கு புரியவும் வேண்டும், ஆனால் வருத்தமும் அதிகமாய் ஏற்பட்டு சோர்ந்து போகாதபடிக்கு நாம் அவர்களை நடத்த வேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறோம்.

ஏனெனில் ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளையை தண்டிக்கிறது போலத்தான் நாம் போதகனாயிருந்து தண்டிக்கிற இடத்திலிருக்கிறோம். நீங்கள் உங்கள் பிள்ளையை எந்தளவுக்கு தண்டிப்பீர்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். எந்தளவுக்கு திட்டுவீர்கள் என்று கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். அவனை அப்படியே மனமடிவாக்கி, இல்லாமலே

போகுமளவுக்கு நீங்கள் பேசுவீர்களா? துரத்துவீர்களா? அவனை வெளியே போக சொல்லுவீர்களா? இல்லையே. அதைப்போலத்தான் ஒரு தந்தையைப்போல, சபை மக்களை நடத்துகிற ஒரு தந்தையின் இருதயம் உங்களுக்கு தேவை. மேய்ப்பனின் இருதயத்தை பாருங்கள். அந்த மேய்ப்பன் எந்தளவுக்கு தன்னுடைய மந்தையின் மீது கரிசனை உள்ளவனாய் இருப்பான், யோசித்துப் பாருங்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் அதைத்தான் மிகவும் தெளிவாக பிதாவானவர் கூறுகிறார். நசல் கொண்ட, காயம்பட்ட ஆடுகளை எவ்வளவு தூரம் கரிசனையாய் அந்த மேய்ப்பன் கவனிக்கிறார், பாருங்கள். தேவையான இரையை கொடுக்கிறார், புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்க்கிறார். அமர்ந்த தண்ணீர்கள் அண்டையிலே நடத்திக்கொண்டு போய்விட்டு அதை செழுமையாக, கொழுமையாக வளர்க்கிறார், எவ்வளவு பாசம் பாருங்கள். உங்கள் மந்தையின் மீதும், அந்தளவுக்கு பாசம், ஒரு தந்தையின் பாசம் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் உங்களைவிட்டால், யாரிடம் போவார்கள், நீங்கள் சரியாய் வழிநடத்தவில்லை என்றால், அவர்கள் எப்படி ஆறுதலைப் பெற முடியும்? நீங்கள்தான் பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள், முக்கியமான இடத்தில் இருக்கிறோம் என்ற அந்த தாழ்ந்த சிந்தையோடு நடத்துவதற்கு கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார்.

இப்போது *1 பேதுரு 5:2-4* வரையுள்ள வசனங்களை ஒருமுறை நீங்கள் வாசித்து, நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உங்களிடத்திலுள்ள 'தேவனுடைய மந்தையை' என்று வசனம் ஆரம்பிக்கிறதை கவனியுங்கள். அதாவது உங்களிடத்தில் அந்த மந்தையை பொறுப்பாக கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை இந்த வசனத்தில் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். *1 பேதுரு 5:2-4* வசனங்கள்: 'உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து, கட்டாயமாய் அல்ல, மனப்பூர்வமாயும், அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல, உற்சாக மனதோடும், சுதந்தரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல, மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும், கண்காணிப்புச் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால் பிரதான மேய்ப்பர் வெளிப்படும்போது மகிமையுள்ள வாடாத கிரீடத்தைப் பெறுவீர்கள்.' அங்கே வேதம் தெளிவுபட சொல்லுகிறதை கவனித்துப் பாருங்கள். ஆக, மந்தையை இறுமாப்பாய் ஆளுவார்கள் என்பதை வேதம் ஏற்கனவே தரிசனமாய் கண்டு, அங்கே சொல்லுகிறது. சில போதகர்கள் அவ்வாறு எழும்புவார்கள், இறுமாப்பாய் ஆளுவார்கள். ஏனெனில், அந்த மந்தை, ஆடுகள் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் எதிர்த்து செயல்பட முடியுமா, கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். ஆடுகள் முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள காரியம், சரியற்ற ஒரு மேய்ப்பன் கையில் மாட்டிக்கொண்ட ஆடுகள், அவைகள் பரிதாபமான ஆடுகளே. என்ன நினைத்துனாலும் அதைச் செய்யலாம், அந்த ஆடுகளை கசாப் போடலாம், அந்த ஆடுகளை வெளியே விற்றுவிடலாம். அந்த ஆடுகளை இந்த மேய்ப்பன் கண்டுகொள்ளவில்லை என்றால், அது நோயுற்று பெலவீனமடைந்து இல்லாமலே போய்விடும். இன்றைக்கு

சபையிலே இதுதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சில சபைகளிலே ஆடுகள் கவனிக்கப்பட வில்லை. தங்களுடைய காரியத்தை மாத்திரமே கவனம் பண்ணுகிற அநேக போதகர்கள் எழும்பி விட்டார்கள். அவர்கள் ஆவிக்குரிய ரீதியிலெல்லாம் கவலைப்படாமல், தங்களுடைய காரியம் நடக்கிறதா? என்பதை மாத்திரம் முக்கியப்படுத்துகிறார்கள். இறுமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள், மந்தைக்கு எந்த மாதிரியாகவும் அவர்கள் இல்லாமல், அதாவது, எடுத்துக்காட்டாக இல்லாமல், தவறான எடுத்துக்காட்டுகளாகத்தான் இன்று போதகர்கள் இருக்கிறார்கள். குறைசொல்லுகிறேன் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காதீர்கள். இன்றைய சபையின் நிலையைக் குறித்துதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆக, இதெல்லாம் முன்னே வேதம் கண்டுதான் சொல்லுகிறது. மேய்ப்பனே! சுதந்திரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகை செய்யாதே, நீ மந்தைக்கு ஒரு மாதிரியாயிரு, எடுத்துக்காட்டாய் இரு, நீ கவனமாய் கண்காணிப்பு செய்து, உன் மந்தையை நீ மேய்த்துக்கொண்டு வா என்று சொல்லுகின்றார். அதை கட்டாயமாய் நீ செய்யாதே, வேற வழியில்லை என்று சொல்லி, மந்தையை மேய்க்காதே, மனப்பூர்வமாய் அந்த மந்தையை மேய்த்து, உலக இலாபத்திற்காக, இழிவான ஆதாயத்துக்காக, அதை மேய்க்காமல், உற்சாக மனதோடு இந்த ஊழியத்தை செய் என்று பேதுரு மூலமாய் கர்த்தருடைய ஆவியானவர் நமக்கு இந்த வசனங்களிலே சொல்கின்றார். பிரியமானவர்களே, நமக்கு பெரிய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் தேவனுடைய மந்தையை சரியாக போஷிக்காத பட்சத்தில், நாம் தேவனுக்கு கணக்கு ஒப்புவிக்க இயலாது. ஏனென்றால் தேவன் ஒரு பெரிய பொறுப்பை கொடுத்துவிட்டு, பெரிய காரியத்தை உங்களிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கிறார். எவனுக்கு அதிகம் கொடுக்கப்படுமோ, அவனிடத்தில் அதிகம் கேட்கப்படும். போதக ஊழியம் முக்கியமான ஊழியம். அதைக்குறித்து யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் சொல்லும்போது, *யாக்.3:1*, ‘என் சகோதரரே, அதிக ஆக்கினை அடைவோம் என்று அறிந்து, உங்களில் அநேகர் போதகராகாதிருப்பீர்களாக.’ என்கிறார். பாருங்கள், அதிக ஆக்கினை ஏன் வருமென்றால், தேவன் அதிக பொறுப்பை போதகர் கையில் கொடுத்து இருக்கிறபடியினால், அதிக காரியத்தை கர்த்தர் எதிர்பார்ப்பார். ஆனால் அந்த எதிர்பார்ப்புபடி இந்த போதகர் செய்யாதபொழுது அதிக ஆக்கினை வரும் என்று யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். ஆகவே, போதகராகாதிருப்பீர்களாக என்று எச்சரிக்கிறார், இதனால் அவர் உங்களை அல்லது போதகர்களை சோர்ந்துபோகச் செய்வதற்காக அவ்வாறு சொல்லவில்லை, மாறாக கவனமாயிருங்கள் என்று சொல்வதற்காகவே, இந்த வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்துகிறார். ஏனென்றால், அதிக பொறுப்பு மேய்ப்பனுடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீங்கள்தான் உத்திரவாதம் பண்ணுகிறீர்கள். அந்த ஆத்துமாக்களை வளர்த்து, அவர்களின் பெலவீனங்களில் உதவி செய்து, அவர்களின் தேவைகளில் உதவி செய்து விசாரிக்க

வேண்டிய இடத்தில் விசாரித்து, உலகப்பிரகாரமாக உதவி செய்வதிலும், உதவி செய்து, ஒரு தந்தையைப்போல பராமரிக்கிற இடத்திலே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய பிரசங்கம் அல்லது கற்பித்தல் மக்களை சத்தியத்தில் வளர்க்கிறதாயிருக்க வேண்டுமேயொழிய, அவர்கள் வாழ்வில் மாற்றத்தை கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாக இருக்க வேண்டுமேயொழிய, வேறே எந்த நோக்கத்தோடும் உங்களுடைய செய்தி இருக்க கூடாது. ஒரு சரியான கற்பித்தல் போதனை, உங்கள் வாழ்விலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும். உங்களுடைய வார்த்தைகளிலிருந்தும் வெளிப்பட வேண்டும். போதிக்கிற நீங்கள் நல்ல குணாதிசயத்தோடு, நல்ல மனநிலையோடு இருந்தால்தான், உங்கள் வாழ்க்கையை பார்க்கிற அவர்கள், உங்களின் வார்த்தையையும் சேர்த்து கவனித்து, தங்கள் வாழ்க்கையில் அப்படியே பின்பற்றுவார்கள். பெருமை உள்ளவனுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார் என பேசுகிற நீங்களே, பெருமையோடு செயல்பட்டால், அவர்களுக்கு அது திகைப்பாய் இருக்கும். என்ன சொல்லுகிறார் புரியவில்லையே, என்னுடைய போதகர் இவ்வளவு பெருமையாக இருக்கிறார். அவர் எப்படி இந்த வார்த்தையை சொல்கிறார்? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை என்று சொல்லி, மக்கள் திகைத்து போய் விடுவார்கள். உங்கள் சொல்லுக்கும், செயலுக்கும், உங்களுடைய குணத்திற்கும் மனநிலைக்கும், பிரசங்க வாக்கியங்களுக்கும் கட்டாயம் தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம். F.D. மாரீஸ் என்பவர் இவ்விதமாய் கூறுகிறார், ஒரு பிரசங்கி தான் என்ன சொல்கிறாரோ, அதனுடைய வாய்க்காலாக இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, அதனுடைய ஊற்றாக மட்டும் இருக்க கூடாது என்கிறார். ஆக, உங்கள் வழியாக வாய்க்கால் போல, அந்த வார்த்தைகள் கடந்துபோகவேண்டும். ஊற்றுபோல பேச்சு வந்துகொண்டே இருந்தால் மட்டும் போதாது, வாய்க்கால்போல ஓடி செழிப்பை உண்டாக்க வேண்டும். அநேகருடைய வாழ்விலே நீங்கள் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த மாற்றத்தை கொண்டு வருவதற்குத்தான் நீங்கள் போதிக்கிறீர்கள். ஏதோ கடமைக்காக பிரசங்கிக்கவில்லை, பிரசங்கம் என்று ஒரு நேரம் இருக்கிறதே என்பதற்காக பிரசங்கம் செய்ய வரவில்லை. உங்களது சபையாரை வளர்க்கிற இடமே பிரசங்கம்தான், கற்பித்தல்தான் என்பதை மறந்து போகாதிருங்கள். ஆகவே, உங்களுடைய உபதேசங்கள், போதனைகள் எதுவாக இருந்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்துதான் நீங்கள் எடுத்து பேசவேண்டும். அதுதான் அடிப்படை, அதன் கருத்து மாறாமல் பேச பழக வேண்டும். உங்களுக்கு ஏற்றபடி அந்த வார்த்தையை மாற்றக் கூடாது, வசனத்தை மாற்ற கூடாது. நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்களோ, அதற்கேற்றபடி, அந்த வசனத்தை வளைக்க கூடாது. நீங்கள்தான் அதற்கு வளைந்து போகவேண்டும். வேத வசனத்திற்கு ஏற்றபடி உங்களுக்கு பிடித்தாலும், பிடிக்காவிட்டாலும், வேத வசனத்திற்கேற்றபடி உங்களை மாற்றியமைத்து பேசுங்கள். அந்த வசனம் அவ்வாறுயில்லை என்று சொல்லி, வேறு அர்த்தத்தை போதித்தீர்களானால், நீங்கள்தான் வேத வசனத்தோடு வார்த்தைகளை கூட்டுகிற அந்த தவறைச் செய்கிறீர்கள். பாவத்தை

செய்கிறீர்கள். அது மிகப்பெரிய தண்டனையைக் கொண்டு வந்துவிடும். ஆகவே அந்த அர்த்தம் அறிந்து பேசுங்கள். ஒரு எழுத்தாகிலும், உறுப்பாகிலும் கூட்ட கூடாது என்று கர்த்தர் ஏன் சொல்லுகிறார் என்றால், அந்த கமா, புள்ளி, அது அர்த்தத்தை மாற்றி விடும். எனவே, அர்த்தம் மாற்றி பேசுகிறதுதான், ஒரு எழுத்தை, ஒரு வார்த்தையை கூட்டுவதற்கு சமம். அதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு பேசுங்கள் பிரியமானவர்களே.

வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தை தெளிவுபட கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அந்த வேதத்தின் ஆக்கியோனாகிய, ஆசிரியராகிய பரிசுத்த ஆவியானவரை சார்ந்து கொள்ளுங்கள். என்ன நோக்கத்தோடு இந்த வார்த்தையை கொடுத்தீர் ஆண்டவரே, அந்த வார்த்தையை நான் பெறவேண்டும். அதற்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் உதவி செய்கிறார், மட்டுமல்ல இந்த துணை நூல்கள் உதவி செய்து, வேதாகம கல்லூரி உதவி செய்து, எப்படி படிக்க வேண்டும்? எப்படி தியானிக்க வேண்டும்? எப்படி விளக்கம் சொல்லவேண்டும்? என்று சொல்லுகின்ற அந்த நடைமுறை விதிமுறைகள், உங்களுக்கு மிகவும் அதிகமாய் உதவியாயிருக்கும். ஆகவே சரியான வேத வசனத்தை எடுத்து, சரியானபடி, சரியான விளக்கத்தை வேத வசனங்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்க பழகவேண்டும். சத்தியத்தைப் பேசுவதற்கு பயப்படாதீர்கள். *2 தீமோ.2:16-ம் வசனம் இவ்விதமாய் சொல்கிறது, 'சீர்கேடான வீண்பேச்சுகளுக்கு விலகியிரு, அவைகளால்(கள்ளப்போதகர்களான) அவர்கள் அதிக அவபக்தியுள்ளவர்களாவார்கள்.'* என்று அங்கே சொல்லப்படுகிறதை கவனித்து பாருங்கள். ஆகவே, உங்களுடைய ஊழியம் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்பதை தெளிவுபட கூறுகிறார். சத்திய வசனத்தை, நிதானமாக பகுத்து போதிக்க வேண்டுமாம். அவசரப்படக்கூடாது. பகுத்து, பிரித்து இந்த ஜீவனுள்ள வார்த்தையை துண்டு துண்டாக வெட்டினாலும் அது சாகாது, மட்டுமல்ல பகுத்து பிரிக்க, பிரிக்க அநேக அர்த்தங்களை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியும். நீங்கள் அப்படிப்பட்ட போதனையை செய்யும்போதுதான், தேவன் முன்பாக உத்தமனாக நிற்க முடியும், உத்தமனாக எல்லாவற்றையும் சரியாக செய்தவனாக நிற்க முடியும் என்பதை மறந்து போகாதீர்கள். அதற்கு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். எளிதாக அந்த வேலை முடிந்துவிடாது, மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருந்து, அந்த ஊழியத்தை செய்ய கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார்.

பிரியமானவர்களே, அப்படிப்பட்ட கிருபைகளை கர்த்தர் உங்களுக்கு தருவாராக, அடுத்த பாடத்திற்கும் ஜெபத்தோடு காத்திருங்கள். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

<u>கேள்விகள்:-</u>

1) ஊழியர்களுக்கான திருநிலைப்படுத்தப்படுதலில், எவ்வாறு கைகளை வைத்து ஜெபித்து, அதிகாரம் அளிக்கப்படுதல் நடைபெறுகிறது என்பதனை வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
2) திருநிலைப்படுத்தப்படுதல் (Ordination) என்றால் என்ன?
3) கைகளை வைக்குதல் என்பது எவ்வாறு வேதாகம முறையாக இருக்கின்றது என்பதனை வசன ஆதாரங்களோடு சற்று விளக்கமாக கூறுக?
4) கி.பி. 4-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரிஷோஸ்டம் என்ற தேவ மனிதர், தன்னுடைய எழுத்தாக்கத்திலே கூறுகிற மேய்ப்பு பணியினுடைய முக்கியமான மூன்று செயல்பாடுகள் யாவை?
5) ஒரு மேய்ப்பன் எப்படி இருக்ககூடாது என்று 16-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ரிச்சர்ட் பக்ஷர் என்ற தேவ மனிதர் கூறுகின்ற காரியங்களை விளக்கமாக கூறுக?
6) மேய்ப்பனின் பிரசங்கத்தைக் குறித்து F.D. மாரீஸ் என்பவரின் கூற்று என்ன?